

Egy megrendítő mondatról

Palotás János, mint a Népszabadság október 22-i számában olvastam, annak a véleményének adott hangot, miszerint „a vilákiállítás ellenző pártoknak az elkövetkezendő választásokra gondolva nem érdekük, hogy a mostani években gazdaságilag fejlődjön az ország”. Ezért szükséges a népszavazás.

Magáról a népszavazásról, illő rosszkedvvel, csak azt jegyzem meg, hogy a lakosságnak értelmetlen szavaznia olyasmiről, ami kívül esik intézkedési körén. Ha egy vilákiállítás nyilvánvalóan megszervezhető, akkor szavazhat arról, mint Bécsben is tette, hogy van-e kedve hozzá. De hogy megszervezhető-e, arról csacsiság szavaznia, mert nem tőle függ, hogy kicsoda és milyen feltételek között fedezi a költségeit. Csak arról szavazhatna, hogy ő hajlandó volna-e erre. Ehhez persze ismernie kellene az összeget is.

Ezért a magától értetődő igazságért nem ültem volna az írógépemhez. A logika esélytelen a felfűtött érzelmi ráhatások légkörében. Egy Descartes vagy Einstein sem tudná meggátolni, hogy összegyűljön akárhány százezer aláírás. Mit kezdjek a logikával én, aki nemcsak a népszavazást, hanem a vilákiállítás is ellenzem, és emiatt az ország második legnépszerűbb politikusa ellenségnek bélyegezhet? Aki

ellenzi a vilákiállítás — mondja Palotás János —, az szántszándékkal gátolja az ország gazdasági fejlődését. Annak „az elkövetkező választásokra gondolva” nem érdeke, hogy fejlődjön az ország. Aki ellenzi a vilákiállítás, az az „annál jobb, minél rosszabb” elve apján jövődöbeli hatalma érdekében tönkre akarja tenni Magyarországot.

Honnan ismerem ezt az észjárást?

Az ellenzék hatalomra akar jutni, tehát ellenség. Kiktől hallottam ezt?

A pártállam politikai morálja túléli a pártállamot. Ami overalljelmezben már elviselhetetlen volt, az most csokornyakkendősen verbuvál új híveket magának. Az antidemokratikus szellemiség nemcsak az agyakat hatja át, hanem az ösztönöket is. A kéz ökölbe rándul. Az ököl előbb-utóbb útésre lendül.

Miért is ne lendüljön? Mit érdemelnek a tudatos kártevők? Az ország és a nép ellenségei? „Munkásököl, vasököl / Oda sujt, ahova köll!” Egy s más változott persze, vasököl helyett inkább a glazékesztyű a divat. A szocreál helyett pedig a krimi. A krimikben a Tettek Embere kesztyűs kézzel fojtja meg áldozatát.

Errefelé induljunk meg? Vagy félreértettem volna kecses mondatát, Palotás úr?

EÖRSI ISTVÁN